ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420515812
AA43-0824-15/18

S P R I E D U M S
L a t v i t j a a u s t a s v ā r d ā

Rīgā 2015.gada 27.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente A.Šteinberga,
tiesneši M.Osmane un V.Poķis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. C/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 27.jūlija lēmuma Nr.22.4.7/59550 atcelšanu, sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu otrā audita daļa no 2011.gada 1.decembra līdz 2012.gada 28.februārim pieteicējai /pers. C/ veica iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) auditu par 2008., 2009. un 2010.gadu. Audita rezultātā ar 2012.gada 28.februāra lēmumu Nr.23.12/168 pieteicējai papildu nomaksai budžetā tika aprēķināts IIN Ls 7339,1 (par 2009.gadu Ls 3173,64 un par 2010.gadu Ls 4 165,46), soda nauda Ls 1100,87 un nokavējuma nauda Ls 1411,68, kā arī samazināti papildu deklarācijā par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu deklarētos skaidrās naudas uzkrājumus – uz 2008.gada 31.decembri (un uz 2009.gada 1.janvāri) par Ls 59 501,96, uz 2009.gada 31.decembri (un uz 2010.gada 1.janvāri) par Ls 53 136,27; uz 2010.gada 31.decembri par Ls 25 000.

[2] Ar dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 27.jūlija lēmumu sākotnējais lēmums tika atstāts negrozīts.

[2.1] Dienests atzina, ka pieteicēja auditam nav iesniegusi dokumentus un pārbaudāmu informāciju par skaidras naudas saņemšanu no /pers. E/ 100 000 *euro* (Ls 70 280,4), kā arī lietā nav gūts apstiprinājums, ka saņemtie naudas līdzekļi no /pers. F/ un /pers. G/ ar SIA „IBIZA" starpniecību ir kvalificējami kā ar IIN neapliekamie ienākumi.

[2.2] Lai konstatētu naudas saņemšanas faktu, dienests vērtēja, vai naudas līdzekļi /pers. E/ attiecīgajā apmērā varēja būt, jo dokumentu, kas apliecina naudas saņemšanas faktu, pieteicēja neiesniedza.

/pers. E/ nav deklarējis līdz 2008.gada 31.decembrim gūtos ar IIN nepaliekamos ienākumus. Arī pieteicēja 2009.gada 12.maijā iesniegtajā 2008.gada ienākumu deklarācijā nebija norādījusi gūtos ar IIN nepaliekamos ienākumus no /pers. E/, un tikai pēc dienesta 2011.gada 7.aprīļa vēstules, kurā lūgts iesniegt deklarācijas, pieteicēja iesniedza precizētu 2008.gada ienākumu deklarāciju un kā neapliekamos ienākumus deklarēja Ls 70 000 no /pers. E/.

[2.3] Tā kā pieteicējas 2008.gada līdzekļu avoti ir Ls 25 338,53 un līdzekļu izlietojums Ls 9840,49, tad pieteicējai ir noteikts skaidras naudas uzkrājuma apjoms Ls 15 498,04, nevis Ls 75 000, kā to bija deklarējusi pieteicēja.

[2.4] Dienests neguva apstiprinājumu, ka pieteicējas ienākums Ls 13 798,45 apmērā (ko tā saņēmusi no SIA „IBIZA" par /pers. F/ pārdotajiem apaļkokiem atbilstoši 2009.gada 8.un 19.janvāra trīspusējiem līgumiem) ir samaksāts saskaņā ar 2008.gada 2.decembra priekšlīgumu. Līdz ar to pieteicējas gūtie ienākumi ir apliekami ar IIN.

[2.5] Pieteicējai uz 2009.gada 31.decembri un uz 2010.gada 1.janvāri ir deklarēti skaidras naudas uzkrājumi Ls 1863,73 apmērā. Dienests secināja, ka 2010.gadā pieteicējas līdzekļu izlietojums ir Ls 47 531,76, bet līdzekļu avoti Ls 38 347,56, konstatējot līdzekļu izlietojuma pārsniegumu pār avotiem Ls 9184,2 (Ls 47 531,76 – Ls 38 347,56). Līdzekļu pārsniegums kvalificējams kā slēptais ar IIN apliekamais ienākums no SIA „IBIZA" Ls 8000 apmērā un ir apliekams ar IIN atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 21.punktam.

[2.6] Audita rezultātā pieteicējai ir noteikts skaidras naudas uzkrājums uz 2008.gada 1.janvāri Ls 7000, uz 2008.gada 31.decembri (un uz 2009.gada 1.janvāri) Ls 15 498,04, uz 2009.gada 31.decembri (un uz 2010.gada 1.janvāri) Ls 1863,73, uz 2010.gada 31.decembri Ls 0.

Vienlaikus secināts, ka pieteicējai 2008.gadā nav konstatējams izdevumu pārsniegums pār ienākumiem, 2009.gadā

pieteicēja guva citus ienākumus Ls 13 798,45, kas ar IIN ir apliekami, 2010.gadā guva citus ienākumus Ls 17 184,2 apmērā, kas ir ar IIN ir apliekami.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja 2012.gada 27.augustā to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā.

[3.1] Pieteicēja uzskata, ka bez tiesiska pamata dienests pieteicējas audita lietā izmantojis citas personas – /pers. I/ – audita lietā ievāktus pierādījumus, kuri nekādā veidā nav tieši attiecināmi uz pieteicējas audita lietu.

[3.2] Pieteicēja uzskata, ka bez tiesiska pamata dienests apšauba 2008.gada 2.decembrī notariāli parakstīto priekšlīgumu un tā saturu, /pers. I/ audita lietā iesniegto notariāli apliecināto liecību un reāli notikušus, zemesgrāmatā reģistrētus darījumus.

[3.3] Pieteicējas ieskatā, nepamatots ir dienesta secinātais par /pers. E/ mantiskajiem apstākļiem, jo viņam 2008.gadā piederēja apmēram 40 nekustamie īpašumi un vairāki transportlīdzekļi, kuri sākot no 2008.gada tika pārdoti, tāpēc secināms, ka /pers. E/ ir guvis ievērojamus naudas līdzekļus, ar kuriem varēja izpildīt 2008.gada 2.decembra priekšlīgumā minēto maksājumu.

[3.4] No SIA „IBIZA" saņemtais ienākums Ls 13 798,45 ir ar nodokli nepaliekams saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punktu.

[3.5] Attiecībā uz Ls 8000, kas saņemti no SIA „IBIZA", pieteicēja paskaidro, ka /pers. J/ no pieteicējas vēlējās nopirkt nekustamo īpašumu /adrese A/, taču viņa vietā maksājumu Ls 8000 apmērā veica viņa māte /pers. G/.

[3.6] Dienests bez jebkāda tiesiska pamata cenšas apšaubīt pieteicējas iesniegtos paskaidrojumus, kuri pamatoti ar vairākiem dokumentiem, citu personu paskaidrojumiem un pat notariāliem apliecinājumiem.

[4] Dienests rakstveida paskaidrojumā par pieteicējas pieteikumu norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minēto.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu pieteikums tika noraidīts. Spriedums motivēts šādi.

[5.1] Lietā ir strīds par to, vai dienests pamatoti samazināja pieteicējas deklarētos skaidras naudas uzkrājumus, līdzekļu avotos neiekļaujot pieteicējas deklarētos no /pers. E/ saņemtos naudas līdzekļus saskaņā ar 2008.gada 2.decembra priekšlīgumu, kā rezultātā nodokļu maksātājai ir noteikts slēptais apliekamais ienākums. Tāpat lietā ir strīds par pieteicējas saņemto naudas līdzekļu, izmantojot SIA „IBIZA" starpniecību, kvalificēšanu par apliekamiem ienākumiem.

[5.2] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.pants noteic fiziskās personas pienākumu no tās gūtajiem ienākumiem maksāt IIN.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 2.punkts noteic nodokļu administrācijas pienākumu kontrolēt nodokļu (nodevu) aprēķināšanas un maksāšanas pareizību. Savukārt likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 21.pants noteic dienesta tiesības pārbaudīt IIN samaksu.

[5.3] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešo daļu gadījumā, ja nodokļa maksātāja deklarētie ienākumi vai dienesta rīcībā esošajos pārskatos (paziņojumos) uzrādītie maksātāja ienākumi neatbilst viņa izdevumiem taksācijas gadā, dienests pieprasa iesniegt papildu deklarāciju (atbilstoši Ministru kabineta apstiprinātajai veidlapai) par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu (turpmāk – papildu deklarācija).

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 4.punkts noteic nodokļu maksātāja vispārīgu pienākumu nodokļu aprēķinu pareizības pierādīšanai uzglabāt finansiālās un saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus attaisnojuma dokumentus un citus darbību apliecinošus dokumentus vismaz piecus gadus, bet gadījumos, kad nodokļu maksātājam saskaņā ar likumu tiek piemērots īpašs nodokļu režīms uz laiku, kas pārsniedz piecus gadus, - visu īpašā nodokļu režīma piemērošanas laiku. Minētā panta pirmās daļas 11.punkts savukārt noteic pienākumu iesniegt nodokļu administrācijai pieprasītos dokumentus, kuri izmantoti nodokļu aprēķināšanai. Likuma „Par nodokļiem un nodevām" $32.^2$ panta pirmā daļa noteic nodokļu maksātāja pienākumu noteiktajā termiņā sniegt šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās informatīvās deklarācijas vai pēc nodokļu administrācijas amatpersonas pieprasījuma papildu informāciju (saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus dokumentus, grāmatvedības uzskaites dokumentus, kā arī citu informāciju, kas raksturo darbības, kuras ietekmēja vai varēja ietekmēt nodokļu aprēķinu un nomaksu), kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 12.punkts noteic, ka, veicot nodokļu revīziju (auditu), nodokļu administrācijai ir tiesības uz aprēķinu pamata noteikt nodokļu maksājumu apmēru atbilstoši nodokļu maksātāja īpašumā esošās mantas vai kapitāla vērtības pieaugumam vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām, ja ir konstatēts, ka nodokļu maksātāja deklarētie ienākumi vai nodokļu administrācijas rīcībā esošajās deklarācijās uzrādītie nodokļu maksātāja ienākumi neatbilst nodokļu maksātāja rīcībā esošajiem vai bijušajiem naudas līdzekļiem, mantai, cita veida vērtībām vai izdevumiem un nodokļu maksātājs nevar pamatot minēto neatbilstību.

Ministru kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumu Nr.780 „Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" (turpmāk - Noteikumi Nr.780) 5.punkts noteic, IIN maksātājs papildu deklarācijai pievieno dokumentus, kas apliecina ienākumu izcelsmi, to struktūru un īpatnības, kā arī citu informāciju, kuru tas uzskata par nepieciešamu sniegt dienestam pirms ienākuma aprēķina.

Ministru kabineta 2000.gada 26.septembra noteikumu Nr.331 „Kārtība, kādā dienests uz aprēķinu pamata nosaka fizisko personu apliekamo ienākumu" 5.punkts noteic, ka nodokļu maksātājs papildu deklarācijai var pievienot jebkuru citu informāciju par saviem ienākumiem, izdevumiem, to struktūru un īpatnībām, kuru tas uzskata par nepieciešamu sniegt dienestam pirms ienākuma aprēķina veikšanas.

No minētajām tiesību normām izriet, ka nodokļu maksātājs deklarācijā norādīto datu patiesuma pierādīšanai var izmantot jebkuru pierādīšanas līdzekli, tostarp arī norādīt uz informāciju, kas apstiprina šo datu patiesumu *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk - Augstākā tiesa) 2010.gada 8.septembra sprieduma lietā Nr.SKA372/2010 9.punktu un 2011.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-15/2011 9.punktu)*.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pants noteic, ka, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

No minētās tiesību normas izriet nodokļu maksātāja pienākums iesniegt pierādījumus par skaidras naudas uzkrājumu veidošanos vai vismaz norādīt ticamu pamatojumu un apstākļus, kādos tas veidojies, kurus savukārt dienests varētu pārbaudīt. Šāda nostāja ir apstiprināta arī Senāta judikatūrā *(sk., piemēram, Augstākās tiesas 2006.gada 13.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-231/2006 11.3.punktu, 2010.gada 19.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-226/2010 10.punktu, 2010.gada 26.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-286/2010 11.punktu, 2010.gada 8.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-372/2010 10.punktu un 2011.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-15/2011 10.punktu)*.

Nodokļu lietā, kur runa ir par privātpersonas izdevumu atbilstību ienākumiem, tieši privātpersona ir tā, kuras rīcībā būtu jābūt atbilstošām ziņām. Nodokļu administrēšana lielā mērā balstās uz informāciju, ko iesniedz nodokļu maksātājs, tostarp, informāciju, ko nodokļu maksātājs iegūst no citiem avotiem, bet ko viņš apliecina. Tāpēc no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai, iesniedzot nodokļu deklarāciju un sniedzot citu informāciju, viņš būtu ļoti uzmanīgs un skrupulozs. Paviršība vai nolaidība nav pieļaujama. Turklāt nodokļu maksātājs parasti saprot, kāda informācija ir svarīga, lai novērstu nepareizas informācijas iesniegšanu un līdz ar to risku būt sodītam. Citiem vārdiem, no nodokļu maksātāja tiek prasīts, lai viņš pārzinātu nodokļus regulējošās tiesību normas un apzinātos risku, kas saistīts ar to pārkāpšanu. Neprecizitātes un kļūdas rada pamatu nodokļu soda uzlikšanai *(Augstākās tiesas 2008.gada 23.oktobra sprieduma lietā SKA-451 8.punkts)*.

Dienests deklarācijā norādīto datu ticamību un pareizību pārbauda, izmantojot visus tiesību normās noteiktos pierādīšanas līdzekļus, tostarp pieprasot nodokļu maksātājam iesniegt dokumentus vai citus pierādījumus un sniegt paskaidrojumus. Novērtējot nodokļu maksātāja paskaidrojumus, dienestam ir jāizvērtē to ticamība kopsakarā ar citiem tiešiem vai netiešiem pierādījumiem. Nodokļu maksātājam jāspēj sniegt ticami izskaidrojumi par skaidras naudas uzkrājumiem. Dienests, ņemot vērā tā rīcībā esošo informāciju un situācijas analīzi, uzkrājumus atzīst, ja uzkrājumu iespējamība ir ticama, vai neatzīst, ja uzkrājumu iespējamība nav ticama. Savukārt tiesa šajā gadījumā pārbauda dienesta novērtējuma pareizību *(sk. Augstākās tiesas 2011.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA15/2011 12.punktu, 2011.gada 20.maija sprieduma lietā Nr.SKA-76/2011 12.punktu)*.

Personai, norādot papildu deklarācijā skaidras naudas uzkrājumus, ir jāspēj saprātīgi un ticami pamatot un pierādīt to izcelsmi, lai dienests varētu izpildīt savas likumā paredzētās tiesības un pienākumus kontrolēt nodokļu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību. *(Augstākās tiesas 2011.gada 20.maija sprieduma lietā Nr.SKA-76/2011 13.punkts)*.

Ja dienesta rīcībā nav ziņu par atbilstoša apjoma ienākumiem, tad ir saprotams, ka nodokļu maksātājam ir jābūt tam, kas pierāda, kādi ir ienākumi, kuri šādus izdevumus padara iespējamus. Ja nodokļu maksātājs nepierāda, kādi ir bijuši viņa ienākumi un ka par tiem ienākuma nodoklis auditējamā periodā nav jāmaksā, var pieņemt, ka izdevumi segti no tādiem līdzekļiem, par kuriem bija jāmaksā, bet par kuriem nav samaksāts IIN. Nodokļu maksātāja pierādījumu nasta attiecas tikai uz to izdevumus pamatojošo ienākumu daļu, par kuru dienestam nav ziņu. Citiem vārdiem, ja dienests ir pierādījis izdevumus, tad secīgi nodokļu maksātājam ir jāpierāda atbilstoši ienākumi. Nedz nodokļu administrācija, nedz tiesa, neesot ticamiem pierādījumiem par nodokļu maksātāja ienākumiem, nevar pieņemt, ka tie ir bijuši tādi, par kuriem nodokļi nav jāmaksā *(sk. Augstākās tiesas 2010.gada 30.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-308/2010 13.punktu, 2011.gada 20.maija sprieduma lietā Nr.SKA-76/2011 13.punktu)*.

Iestādei lietā nav jāpierāda, ka pieteicējam ir slēptais ienākums. Ja nav pierādīts pretējais, tad ienākums ir uzskatāms par slēpto (apliekams ar nodokli), jo nodokļu administrācija ir pierādījusi attiecīgus ar pierādītiem tiesiskiem ienākumiem nepamatotus izdevumus.

Tas, kādas tieši ziņas un kādi pierādījumi jāiesniedz nodokļu maksātājam, ir atkarīgs no katra konkrētā gadījuma apstākļiem. IIN aprēķina gadījumā nodokļu maksātāji mēdz savus iebildumus pamatot ar dažādām ziņām par ienākumiem, kas gūti pirms vairākiem gadiem. Normatīvajos aktos nav iespējams paredzēt detalizētus noteikumus, kādus tieši apstākļus ar kādiem pierādījumiem nodokļu maksātājs var pierādīt. Taču detalizēta tiesiskā regulējuma neesība būtībā ir nodokļu maksātāja interesēs - viņš ir brīvs iesniegt jebkādus pierādījumus (uz tādiem norādīt). Lai par konstatēto slēpto ienākumu netiktu aprēķināts nodoklis, pierādīšanas līdzekļiem un pierādījumu daudzumam ir jābūt tādam, lai nodokļu administrācija (tiesas procesā - tiesa) gūtu pārliecību, ka nodokļu maksātājam ir bijuši tādi ienākumi, par kuriem nodoklis nav aprēķināms *(sk. Augstākās tiesas 2010.gada 8.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-372/2010 13.punktu, 2011.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-15/2011 13.punktu un 2011.gada 20.maija sprieduma lietā Nr.SKA76/2011 13.punktu)*.

[5.4] Atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta otrajai daļai, ja dienesta rīcībā esošajos pārskatos (paziņojumos) uzrādītie maksātāja ienākumi vai maksātāja iesniegtajā deklarācijā uzrādītais ienākumu apjoms saskaņā ar dienesta rīcībā esošo informāciju ir mazāks par viņa izdevumu apjomu, dienests nosaka ar nodokli apliekamo ienākumu un nodokļa summu uz aprēķinu pamata atbilstoši maksātāja īpašuma vērtības pieaugumam un dienesta rīcībā esošajām ziņām par maksātāja darbību (arī maksātāja darījumiem un ieņēmumiem no saimnieciskās darbības). Saskaņā ar minētā likuma

31.[3]panta pirmo daļu, ja maksātājs, pārkāpdams šā likuma prasības, nav aprēķinājis nodokli no visa apliekamā ienākuma, kas atbilstoši šim likumam ir apliekams ar nodokli, izņemot tos ienākumus, no kuriem nodoklis bija jāietur izmaksas vietā darba devējam vai citai personai, viņam ir jāsamaksā iztrūkstošā nodokļa summa, nokavējuma nauda un soda nauda atbilstoši likumā „Par nodokļiem un nodevām" noteiktajam apmēram.

Noteikumu Nr.780 16.3.apakšpunkts ienākuma aprēķinā paredz izmantot izdevumu metodi, atbilstoši kurai IIN maksātāja apliekamo ienākumu aprēķina kā kopējo izdevumu īpašumu iegādei, saimnieciskās darbības, kā arī personas dzīvesveida nodrošināšanai un maksātāja deklarēto ienākumu starpību.

Situācijā, kad iestādes rīcībā esošās ziņas par personas ienākumiem un izdevumiem liecina, ka izdevumi pārsniedz ienākumus, iestādei ir tiesības noteikt ienākuma apmēru, kas veido starpību, un aprēķināt nodokli. Citiem vārdiem, ja pats nodokļu maksātājs nav sniedzis pietiekamas ziņas par visiem ienākumiem un naudas līdzekļu ieguves avotiem, tostarp tādiem, kas nav apliekami ar nodokli, iestādei ir pamats pieņemt, ka starpību veido tādi ienākumi, kas ir apliekami ar nodokli, ja vien persona nepierāda pretējo.

[5.5] Tiesa, atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 149.pantu, 154.panta pirmo daļu, 161.pantu, secināja, ka lietā nepieciešams pārbaudīt, vai pieteicēja ir sniegusi pierādījumus un saprātīgus un ticamus pamatojumus par saviem darījumiem un ienākumiem un, vai sniegtās ziņas par minētajiem darījumiem apliecina citi lietā esošie pierādījumi.

[5.6] 2008.gada 2.decembrī starp pieteicēju un /pers. E/ noslēgts priekšlīgums, atbilstoši kuram puses vienojās līdz 2009.gada 19.maijam noslēgt pirkuma līgumu, ar kuru pieteicēja pārdotu, bet /pers. E/ pirktu dzīvokļa īpašumu /adrese/. Darījuma summa līgumā ir noteikta 210 000 *euro*, kur 100 000 *euro* (Ls 70 280,4) tiek samaksāti pirms šā līguma parakstīšanas, bet atlikušie 110 000 *euro* tiek pieteicējai samaksāti līdz 2009.gada 19.martam. Pieteicēja minēto dzīvokli /pers. E/ nodod lietošanā 2009.gada sākumā, bet ne vēlāk kā līdz 2009.gada 10.janvārim. Minēto līgumu parakstījušo personu parakstu īstumu ir apliecinājusi zvērināta notāre.

Pieteicējas ieskatā fakts, ka līgums parakstīts pie zvērināta notāra un līguma parakstus ir apliecinājis zvērināts notārs, var kalpot par pamatu darījuma atzīšanai par pilnībā notikušu, proti, tai skaitā arī par naudas summu nodošanu no vienas personas otrai.

Tiesas ieskatā minētais arguments ir nepamatots, jo, kā izriet no paša līguma, tad līgumā noteiktā iemaksa 100 000 *euro* apmērā tiek pieteicējai samaksāta pirms priekšlīguma parakstīšanas. Savukārt no notāra apliecinājuma izriet, ka notariālais akts ir sastādīts, lai apliecinātu līgumu parakstošo personu parakstu īstumu. Minētais notāra akts nav sastādīts par to, ka /pers. E/ notāra klātbūtnē pieteicējai ir samaksājis priekšapmaksu.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, nekonstatē, ka pieteicēja būtu iesniegusi ticamus pierādījumus, kas apliecinātu, ka /pers. E/ viņai samaksāja pieteicējai iepriekš minēto naudas summu.

Apstāklis, ka /pers. E/ savā 2011.gada 10.augusta vēstulē dienestam ir norādījis, ka ir samaksājis pieteicējai 2008.gada 2.decembra līgumā noteikto summu 100 000 *euro*, tiesas ieskatā, nepierāda minēto faktu, jo /pers. E/ izteiktais apgalvojums nav apstiprināts ar citiem pierādījumiem.

Vienošanās par darījuma veikšanu nepierāda minētās vienošanās izpildi, proti, nepierāda darījuma faktisku esību.

Minētais secinājums attiecas arī uz pieteicējas iesniegtajiem notariālajiem aktiem – 2008.gada 11.novembrī noslēgto priekšlīgumu par to, ka /pers. E/ pārdod viņam piederošo nekustamo īpašumu /adrese B//pers. M/ un /pers. N/, un rokas nauda tiek nolīgta Ls 30 000; 2008.gada 14.novembrī noslēgto priekšlīgumu par to, ka /pers. E/ pārdod viņam piederošo nekustamo īpašumu /adrese C//pers. M/ un /pers. N/, un rokas nauda tiek nolīgta Ls 70 053,4; 2008.gada 2.decembrī noslēgto priekšlīgumu par to, ka /pers. E/ pārdod viņam piederošo nekustamo īpašumu /adrese D//pers. M/, un rokas nauda tiek nolīgta Ls 9225. Tiesa secina, ka no minētajiem notariālajiem aktiem izriet tikai darījuma noslēgšanas fakts, tomēr no tiem nav gūstami pierādījumi, ka /pers. E/ no /pers. I/ un /pers. N/ ir saņēmis rokas naudu, secīgi, ka /pers. E/ bija pieejami reāli naudas līdzekļi vismaz 100 000 *euro* apmērā, ko samaksāt pieteicējai saistībā ar 2008.gada 2.decembra priekšlīgumu.

Tiesa sēdē /pers. E/ liecināja, ka ir pircis no pieteicējas nekustamo īpašumu /adrese E/ un, ka viņš pieteicējai skaidrā naudā ir samaksājis 100 000 *euro*, vienlaicīgi norādot, ka maksājuma veikšanas faktam liecinieku nav bijis, jo tas nav noticis notāra klātbūtnē. Šāda summa liecinieka rīcība ir bijusi, jo viņš esot pārdevis viņam piederošos nekustamos īpašumus /adrese/ un 3, /pers. M/ (pieteicējas vīram) un /pers. N/. /pers. O/ un /pers. N/ tiesa sēdē liecināja, ka ir samaksājuši /pers. E/ kopā Ls 100 000 par nekustamo īpašumu /adrese/ un 3, Ogrē iegādi. Esot samaksāts skaidrā naudā. Liecinieku maksāšanas faktam neesot, jo tas nav noticis notāra klātbūtnē.

Kaut arī iepriekš minētie liecinieki ir liecinājuši par darījumu esību un maksājumu veikšanu, tiesa minētajām liecībām nepiešķir ticamību, jo liecinieku liecības neapstiprina citi lietā esošie pierādījumi, liecinieks /pers. I/, būdams pieteicējas vīrs, ir uzskatāms par ieinteresēto personu liecību sniegšanai pieteicējas labā, jo tas visai ticami ir arī viņa paša interesēs un, kā izriet no liecinieku liecībām, tieši /pers. I/ ir bijis īstenais pieteicējas darījumu iniciators un kārtotājs, savukārt /pers. N/ ir /pers. I/ darījumu partneris, proti, visai ticami ir sniedzis ar pieteicēju un /pers. I/ saskaņotu liecību. Turklāt tiesas ieskatā nav ticami un ir pretēji saprātīgu personu rīcībai par liela mēroga darījumiem norēķināties skaidrā naudā bez liecinieku klātbūtnes.

Ņemot vērā minēto kopsakarā ar auditā konstatēto, tiesa secina, ka nav gūti pierādījumi tam, ka pieteicēja 2008.gadā no /pers. E/ saņēma 100 000 *euro* (Ls 70 280,4).

Vienlaikus tiesa norāda, ka, tā kā pieteicēja nebija iesniegusi dienestam citus pierādījumus bez jau iepriekš minētā priekšlīguma, kas apliecinātu 100 000 *euro* saņemšanu no /pers. E/, dienests pamatoti vērtēja tā rīcībā esošos faktus un pierādījumus, no kuriem varēja gūt ziņas par darījuma reālo raksturu.

[5.7] No lietas materiāliem izriet, ka 2009.gada 8.un 19.janvārī starp pieteicēju, /pers. F/ un SIA „IBIZA" ir noslēgts trīspusējs pirkuma līgums par to, ka SIA „IBIZA" pērk no /pers. F/ apaļkokus, bet pirkuma maksa tiek pārskaitīta pieteicējai. Šāda līguma noslēgšanu tiesas sēdē apstiprināja /pers. F/, bet SIA „IBIZA" amatpersona šāda darījuma esību neatcerējās, pamatojot to ar SIA „IBIZA" darījumu apjomu ikdienā.

2009.gada 1.martā pieteicēja ir vienojusies ar /pers. F/ par to, ka SIA „IBIZA" pārskaitīs /pers. F/ pienākošos naudas līdzekļus uz pieteicējas kontu saistībā ar 2008.gada 2.decembrī starp pieteicēju un /pers. E/ noslēgto priekšlīgumu par nekustamā īpašuma /adrese F/ pārdošanu.

2009.gada 6.martā /pers. E/ ir vienojies ar savu dēlu /pers. F/, ka /pers. F/ no SIA „IBIZA" iegūtos naudas līdzekļus par izcirsto meža krāju samaksā pieteicējai par nekustam īpašumu /adrese/.

2011.gada 4.augustā dienestā saņemts SIA „IBIZA" paskaidrojums, kurā sabiedrība norāda, ka pieteicējai 2009.gadā saskaņā 2009.gada 8.un 19.janvāra trīspusējiem līgumiem uz kontu tika pārskaitīti Ls 13 798,45 par iepirkto apaļkoku no /pers. F/.

Pieteicēja 2009.gadā saņēma pārskaitījumā no SIA „IBIZA" Ls 13 798,45 (2009.gada 16.janvārī Ls 2000; 21.janvārī Ls 2000; 27.janvārī Ls 1000; 30.janvārī Ls 1500; 6.februārī Ls 2000; 13.februārī Ls 658,53; 17.februārī Ls 957,01; 26.februārī Ls 2000; 9.martā Ls 1651,19; 13.martā Ls 31,72).

/pers. E/ savā 2011.gada iesniegumā dienestam ir norādījis, ka pieteicējai par nekustamā īpašuma /adrese E/ iegādi viņa dēls /pers. F/ samaksāja Ls 13 766,73. Minēto dienestam ir norādījis arī /pers. F/.

Atbilstoši 2008.gada 2.februārī noslēgtajam priekšlīgumam, lai nekustamais īpašums /adrese G/ pārietu no pieteicējas valdījuma /pers. E/ valdījumā, visai īpašuma pirkuma maksai ir jābūt samaksātai līdz 2009.gada 19.martam. Pretējā gadījumā pirkuma līguma noslēgšana tiek atcelta.

Kā jau tiesa secināja, tad nav gūti pierādījumi, ka pieteicēja saņēma no /pers. E/ daļu (100 000 *euro*) minētā īpašuma pirkuma maksu. Savukārt no SIA „IBIZA" saņemtā maksa (Ls 13 766,73) tikai daļēji sedz atlikušo maksājumu (110 000 *euro*). Tiesa no lietas materiāliem nekonstatē, ka pieteicēja ir saņēmusi citus naudas līdzekļus par nekustamo īpašumu /adrese E/. Tādējādi secināms, ka /pers. E/ līdz 2009.gada 19.martam neveica visus priekšlīgumā noteiktos maksājumus un saskaņā ar priekšlīgumā noteikto, pirkuma līguma slēgšana tika atcelta.

No lietas materiāliem nav konstatējams, ka pieteicēja ir atgriezusi /pers. F/ no SIA „IBIZA" saņemtos naudas līdzekļus Ls 13 766,73 apmērā.

Tāpat no zemesgrāmatas ir konstatējams, ka nekustamais īpašumu /adrese E/ īpašums joprojām pieder pieteicējai.

Savukārt lietā esošajā Rīgas Pārdaugavas izpilddirekcijas Iedzīvotāju dzīvesvietas reģistrācijas nodaļas izsniegtajā izziņā norādītais, ka /pers. R/ (/pers. E/ meita) ir deklarēta /adrese/ no 2010.gada 13.aprīļa, apliecina vien /pers. R/ deklarēto dzīvesvietu nevis to, ka /pers. E/ to ir nopircis no pieteicējas, samaksājot par to noteikto pirkuma maksu. Tāpat minēto neapliecina lietas materiālos esošie maksājuma uzdevumi, atbilstoši kuriem /pers. R/ par iepriekš minēto īpašumu ir maksājusi apsaimniekošanas maksas.

Kā izriet no 2008.gada 2.decembra priekšlīguma, tad gadījumā, ja netiek samaksāta pirkuma maksa (uzņemtās saistības) par nekustamo īpašumu /adrese G/, tad no 2009.gada 19.marta tiek noteikta dzīvokļa īres maksa.

Tādējādi iepriekš minētie dokumenti neapliecina darījuma izpildi, bet gan tikai ļauj domāt par /pers. R/ faktisku atrašanos minētajā nekustamajā īpašumā no 2010.gada 13.aprīļa.

Turklāt kā izriet no lietas materiālos esošajiem 2012.gada 27.marta grozījumiem pie 2009.gada 2.decembra priekšlīguma, tad pieteicēja ar /pers. E/ vienojas, ka nekustamā īpašuma /adrese G/ pirkuma līgums tiks noslēgts līdz 2014.gada 31.decembrim. Arī tiesas sēdē liecinieki /pers. E/ un /pers. R/ liecināja, ka par minēto nekustamo īpašumu /pers. E/ ar pieteicēju nav vēl norēķinājies. Tādējādi secināms, ka minētā vienošanās apstiprina faktu, ka 2012.gada 27.martā darījums par nekustamā īpašuma pirkšanu nebija noticis.

Ņemot vērā iepriekš minēto kopsakarā ar auditā konstatēto, tiesa secina, ka dienests pareizi konstatējis, ka pieteicējas 2009.gadā gūtie ienākumi Ls 13 766,73 apmērā ir tādi, kas ir apliekami ar IIN, proti, IIN Ls 3173,64 un nokavējuma nauda Ls 940,98 apmērā.

[5.8] 2010.gada 1.oktobrī starp /pers. G/ (pārdevēja) un SIA „IBIZA" (pircēja) noslēgts nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ pirkuma līgums. Atbilstoši minētā līguma 2.1.1.apakšpunktam pieteicējai ir pārskaitāmi Ls 8000.

Pieteicēja no SIA „IBIZA" 2010.gada 5.oktobrī ir saņēmusi Ls 8000 saskaņā ar 2010.gada 1.oktobra pirkuma līgumu par nekustamo īpašumu /Nosaukums B/ .

2012.gada 22.februārī /pers. G/ ir sniegusi paskaidrojumu dienestam, ka, pārdodot nekustamo īpašumu /Nosaukums B/, SIA „IBIZA" vienojās, ka Ls 8000 tiks pārskaitīti pieteicējai kā rokas nauda par nekustamā īpašuma /adrese A/ iegādi dēla /pers. J/ vietā.

No lietas materiāliem ir konstatējams, ka /pers. J/ ar pieteicēju 2010.gada 1.oktobrī noslēdza priekšlīgumu par nekustamo īpašumu /adrese A/. Līgumā puses ir vienojušās par rokas naudu Ls 8000 apmērā, kuru pieteicējas kontā ieskaita SIA „IBIZA".

2012.gada 22.februārī /pers. J/ ir sniedzis paskaidrojumu, ka pieteicēja viņam ir atmaksājusi Ls 8000, un par minēto faktu viņš 2011.gada 6.februārī ir parakstījis apliecinājumu.

Tāpat par minēto faktu 2012.gada 20.februārī ir sastādīts notariālais akts, kurā norādīts, ka pieteicēja ir atgriezusi /pers. J/ Ls 8000, tomēr no akta nav konstatējams, kad un kādā veidā naudas atdošana ir notikusi, līdz ar to nav iespējams pārliecināties, vai naudu pieteicēja patiešām ir atgriezusi /pers. J/. Šaubas rada arī apstāklis, ka notariālais akts ir sastādīts tikai 8 dienas pirms audita beigām un sākotnējā lēmuma pieņemšanas, kas liek domāt, ka akts ir sastādīts uzsāktā audita

ietekmē.

Tiesas sēdē /pers. J/ un /pers. G/ liecināja, ka pieteicējai samaksāto rokasnaudu Ls 8000 vērtībā viņa pēc darījuma neizpildes nav atgriezusi atpakaļ. Savukārt attiecībā uz abu liecinieku parakstītajiem apliecinājumiem par rokasnaudas atgriešanu liecinieki norādīja, ka tos ir parakstījuši piespiedu kārtā pēc /pers. I/ pieprasījuma. Papildus /pers.J/ norādīja, ka saistībā ar minēto un apstākli, ka viņam ar māti /pers. G/ ir izkrāpts nekustamais īpašums /Nosaukums B/, viņš 2014.gadā ir vērsies Valsts policijā ar iesniegumu kā rezultātā ir ierosināta krimināllieta un viņš ir atzīts par cietušo.

Tiesa norāda, ka nav pierādījumu tam, ka /pers. J/ ir atzīsts par cietušo krimināllietā saistībā tieši ar iepriekš minēto darījumu, jo no lēmuma par atzīšanu par cietušo tas nav konstatējams, un, pat ja no lēmuma par atzīšanu par cietušo būtu secināms, ka krimināllieta ierosināta saistībā ar iepriekš minēto darījumu (tostarp par pieteicējas un /pers. I/ nelikumīgajām darbībām), tas vēl nebūt neliecina par iespējamo vainīgo personu vainu, kā arī tiesai rodas jautājums, kādēļ /pers. J/ par pieteicējas un /pers. I/ nelikumīgajām darbībām ir vērsies Valsts policijā tikai 2014.gadā, tas ir četrus gadus pēc darījuma noslēgšanas un divus gadus pēc paskaidrojumu sniegšanas piespiedu kārtā.

Tomēr, ņemot vērā tiesas rīcībā esošos pierādījumus kopsakarā ar auditā konstatēto un tiesas iepriekš secināto, tiesa atzīst, ka nav gūti pierādījumi apstāklim, ka pieteicēja situācijā, kad nekustamā īpašuma /adrese A/ darījums nav noticis, ir atgriezusi iegūtos Ls 8000, tādējādi ir secināms, ka minētā naudas summa ir pieteicējas 2010.gadā gūtais ienākums, kas apliekams ar IIN.

[5.9] Dienests auditā ir konstatējis, ka pieteicējai 2010.gadā izdevumi (Ls 47 531,76) ir bijuši lielāki par ienākumiem (Ls 38 347,56), tādējādi dienests pareizi ir konstatējis, ka pieteicējai 2010.gadā bija slēptie ar IIN apliekamie ienākumi (Ls 47 531,76 – Ls 38 347,56 = Ls 9184,2).

Tādējādi dienests ir secinājis, ka pieteicējai 2010.gadā pavisam kopā slēptais ar IIN apliekamais ienākums bija Ls 17 184,20 (Ls 8000 (neatgrieztā rokasnauda par nekustamo īpašumu /Nosaukums B/) + Ls 9184,2).

Ņemot vērā šajā spriedumā konstatēto kopsakarā ar audita materiāliem, ir atzīstams, ka dienests, ņemot vērā likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmo daļu, pamatoti audita rezultātā noteica, ka pieteicējai skaidras naudas uzkrājumus - uz 2008.gada 31.decembri (un uz 2009.gada 1.janvāri) samazināms par Ls 59 501,96 un ir Ls 15 498,04; uz 2009.gada 31.decembri (un uz 2010.gada 1.janvāri) samazināms par Ls 53 136,27 un ir Ls 1 863,73; uz 2010.gada 31.decembri samazināms par Ls 25 000 un ir Ls 0.

Pieteicējai ar Lēmumu papildus nomaksai budžetā noteikta arī IIN nokavējuma nauda par 2009.gadu Ls 940,98 un par 2010.gadu Ls 1249,64, IIN soda nauda Ls 1100,87 (Ls 2 201,73 x 50%). Šo maksājumu aprēķins pamatots ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, kā arī ar 32.panta pirmo, piekto un septīto daļu un likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{3}panta pirmo daļu. Tiesa, pārbaudot dienesta veiktos aprēķinus un piemērotās tiesību normas, nekonstatē pārkāpumus soda naudas un nokavējuma naudas aprēķinā. Tāpēc, ņemot vērā šajā spriedumā izdarītās atziņas un pamatojoties uz iepriekš norādītajām un pārsūdzētajā lēmumā citētajām tiesību normām, tiesa atzīst, ka dienests ir pareizi noteicis valsts budžetā maksājamo IIN nokavējuma naudu par 2009.gadu Ls 940,98 un par 2010.gadu Ls 1249,64 un IIN soda naudu Ls 1100,87.

[5.10] Tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un tādēļ pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar šādiem argumentiem.

[6.1] Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154.panta trešajā daļā noteikto, nav ņēmusi vērā lietā esošos pierādījumus un liecības.

Dienests neatzina darījumu par nekustamā īpašuma /adrese E/ pārdošanu, tomēr lietas materiāli pierāda šī darījuma esamību (proti, 2008.gada 2.decembrī noslēgtais priekšlīgums, /pers. E/ 2011.gada 10.augusta vēstule, 2008.gada 11.novembrī noslēgtais priekšlīgums, 2008.gada 14.novembrī noslēgtais priekšlīgums, 2008.gada 2.decembrī noslēgtais priekšlīgums, 2013.gada 19.novembra tiesas sēdē sniegtās liecinieku liecības, 2008.gada 8. un 19.janvārī noslēgtais trīspusējais pirkuma līgums, SIA „IBIZA" 2011.gada 4.augusta paskaidrojums dienestam, 2009.gadā saņemtie pārskaitījumi no SIA „IBIZA" Ls 13 798,45 apmērā, Rīgas Pārdaugavas izpilddirekcijas Iedzīvotāju dzīvesvietas reģistrācijas nodaļas izsniegtā izziņa un /pers. R/ veiktās apsaimniekošanas maksas, 2012.gada 27.marta grozījumi pie 2009.gada 2.decembra priekšlīguma.

Visi šie pierādījumi apliecina darījuma noslēgšanas un naudas nodošanas faktu, tie savstarpēji apliecina viens otru, ir loģiski un ekonomiski pamatoti. Lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu pretējo. Neviens no šiem darījumiem nav apstrīdēts nedz civilā, nedz administratīvā kārtā, un saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu darījuma pusēm ir pienākums tos pildīt.

Tas, ka nekustamais īpašums nav koroborēts uz pircēja vārda, ir normāla civiltiesiska situācija, jo pircējs vēl nav pilnībā norēķinājies un darījumu nevar uzskatīt par pabeigtu.

Uzsāktais pārdošanas darījums, kas vēl nav pabeigts, ir jāvērtē pēc būtības, nevis jāatzīst par neesošu tikai tādēļ, ka tas nav pabeigts *(sk. Augstākās tiesas 2013.gada 12.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-381/13)*.

[6.2] Tiesa spriedumā norāda, ka nepiešķir liecībām ticamību, jo puses ir savstarpēji ieinteresētas. Šāds secinājums ir absurds un neloģisks, jo, ja personas nebūtu ieinteresētas, darījums nevarētu notikt. Liecības apstiprina noslēgtie līgumi un naudas pārskaitījumi. Loģiski ir arī tas, ka par darījumu zina tikai puses un viņu ģimenes locekļi, jo tas ir privāts darījums. Nav arī saprotams, kādi vēl pierādījumi būtu jāiesniedz, lai pierādītu darījuma esamību, turklāt saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmo daļu iestādei ir jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā pamato savus iebildumus.

[6.3] No dienesta lēmuma un tiesas sprieduma izriet, ka tikai notariāls akts varētu būt pierādījums, ka nauda faktiski ir

saņemta, tomēr neviens normatīvais akts nenosaka, ka pirkuma līgumam jābūt noslēgtam notariāla akta formā. Nav noteikts arī tas, ka naudas pieņemšanas – nodošanas faktam obligāti būtu jābūt apliecinātam ar notariālu aktu, tāpēc apgalvojums, ka pieteicējas dokumenti nesatur notāra apliecinājumu naudas nodošanai, ir absurds un nepamatots.

Faktu, ka nauda tika saņemta, apliecina darījuma pušu paraksti uz līguma, kas ir notariāli apliecināti, kā arī citi lietā esošie pierādījumi.

[6.4] Spriedumā arī nepareizi minēts, ka SIA „IBIZA" amatpersona neatcerējās darījumu. Šāds apgalvojums ir izrauts no konteksta, jo amatpersona liecināja, ka darījums, kura ietvaros naudas saņēmējs lūdz pārskaitīt tam pienākošos naudas summu citai personai, ir normāla parādība, bet konkrēto darījumu amatpersona neatminējās, pamatojot to ar SIA „IBIZA" lielo darījumu skaitu. Tas nozīmē, ka liecinieks darījumu nevis noliedza, bet apstiprināja.

[6.5] Tiesa nav norādījusi, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu attiecībā uz nodokļa uzrēķinu Ls 1920 apmērā, kas izriet no darījuma par nekustamā īpašuma /adrese A/ pārdošanu.

Lietā ir pierādījumi tam, ka rokas nauda Ls 8000 apmērā ir atgriezta /pers. J/, pretrunā šiem pierādījumiem ir tikai /pers. J/ un /pers. G/ liecības. Tiesa piešķīra šīm liecībām lielāku ticamību, neņemot vērā, ka lieciniekiem ir finansiāli izdevīgi noliegt naudas saņemšanu, lai gan tas ir pretrunā ar rakstveida pierādījumiem.

/pers. U/ ir parādā /pers. I/ ievērojamu naudas summu, un /pers. G/ ir šī aizdevuma galvotāja, kā rezultātā ir tikusi vērsta piedziņa uz /pers. G/ īpašumiem. Ir acīmredzams, ka šis apstāklis lieciniekiem ir radījis personīgu naidu un vēlmi kaitēt pieteicējas ģimenei.

[6.6] Papildus sniegtajā paskaidrojumā pieteicēja norāda, ka 2009.gada 19.oktobrī noslēgts dzīvokļa /adrese E/ pirkuma līgums, tas ir atcelts ar 2012.gada 8.marta atcēlējlīgumu. Pēc atcēlējlīguma noslēgšanas 2012.gada 27.martā ar /pers. E/ tika parakstīti 2008.gada 2.decembra priekšlīguma grozījumi.

[8] Dienests rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka apelācijas sūdzībā paustos argumentus uzskata par nepamatotiem un lūdz pieteikumu noraidīt.

Papildus iepriekš sniegtajiem paskaidrojumiem dienests norāda, ka civillietā esošie materiāli neapstiprina ne tikai naudas līdzekļu 100 000 *euro* apmērā nodošanu no /pers. E/ pieteicējai, par ko ir strīds lietā, bet arī paša dzīvokļa /adrese E/ pārdošanas darījuma faktisko esamību.

Lietā nav skaidra iemesla, kāpēc 2009.gada 19.oktobra pirkuma līgums noslēgts, ja spēkā ir bijis 2008.gada 2.decembra priekšlīgums, kas tika iesniegts audita laikā, lai apliecinātu 100 000 *euro* saņemšanu no /pers. E/, turklāt ietverot tajā neskaidrus maksāšanas nosacījumus. 2008.gada 2.decembra priekšlīguma noteikumi ir pretrunā 2012.gada 8.marta atcēlējlīguma nosacījumiem. Savstarpēji pretrunīgi ir arī pārējie līgumi. 2009.gada 19.oktobra pirkuma līgumā norādīts, ka dzīvokļa īpašums tiek pārdots par 118 000 *euro*, savukārt 2008.gada 2.decembra priekšlīgumā pirkuma maksa tika noteikta 210 000 *euro* apmērā. 2009.gada 19.oktobra pirkuma līgumā arī nekas nav norādīts par it kā samaksātajiem 100 000 *eiro*, par kuriem šajā lietā ir strīds. Arī pieņemot, ka pirkuma līgums ir noslēgts par atlikušo summu, tā nesastādītu 118 000 *euro*.

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[10] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota.

[11] Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, secina, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, tādēļ atbilstoši Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtajai daļai apgabaltiesa pievienojas pirmās instances spriedumā izteiktajai motivācijai *(sk. šī sprieduma 5.punktu)* un atkārtoti to nenorāda.

Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[12] Pieteicēja deklarējusi skaidrās naudas uzkrājumus uz 2008.gada 1.janvāri Ls 70 000 apmērā, savukārt uz 2008.gada 31.decembri deklarējusi skaidras naudas uzkrājumu palielinājumu par Ls 68 000, kas veidojies, citastarp, no /pers. E/ samaksātās rokas naudas par īpašuma /adrese/, iegādi no pieteicējas.

Audita laikā netika gūta pārliecība, ka /pers. E/ 2008.gadā samaksāja pieteicējai Ls 70 280,4 (100 000 *euro*).

[13] Pieteicēja apelācijas sūdzībā norāda, ka 100 000 *euro* saņemšanas faktu no /pers. E/ apliecina priekšlīgumi un lieciniekuliecības, savukārt pirmās instances tiesa nepamatoti šiem pierādījumiem nav piešķīrusi ticamību.

Apgabaltiesas ieskatā, attiecīgais viedoklis nav pamatots.

[14] No lietas materiāliem izriet, ka 2008.gada 2.decembrī pieteicēja un /pers. E/ noslēdza priekšlīgumu *(lietas 1.sējuma 160.lapa)*, apņemoties līdz 2009.gada 19.maijam noslēgt dzīvokļa /adrese E/ pirkuma līgumu. /pers. C/ apņēmās nodot /pers. E/ dzīvokli lietošanā ne vēlāk kā līdz 2009.gada 10.janvārim. No līguma satura izriet, ka dzīvokļa atsavināšanas vērtība ir 210 000 *euro*, no tiem /pers. E/ jau pirms priekšlīguma noslēgšanas ir samaksājis pieteicējai 100 000 *euro*, bet līdz 2009.gada 19.martam apņemas samaksāt vēl 110 000 *euro*. Līgums vienlaikus paredz, ka gadījumā, ja pārējā pirkuma maksa netiek samaksāta līdz 2009.gada 19.martam, /pers. E/ apņemas nekavējoties atbrīvot dzīvokli (4.3.punkts), un šādā

gadījumā sākot no 2009.gada 19.marta tiek noteikta īres maksa 750 *euro* mēnesī (4.4.punkts).

[15] Iestādē un pirmās instances tiesā pieteicēja paskaidroja, ka pirkuma līgums tā arī nav ticis noslēgts, bet 2012.gada 27.martā ir noslēgti priekšlīguma grozījumi *(lietas 1.sējuma 153.lapa)*, ar kuru /pers. E/ apņemas atlikušo līguma summu 110 000 *euro* samaksāt līdz 2014.gada 1.decembrim un līgumslēdzēji apņemas pirkuma līgumu noslēgt līdz 2014.gada 31.decembrim.

Tomēr lietas izskatīšanas gaitā Administratīvajā apgabaltiesā tika noskaidrots, ka attiecīgais pieteicējas apgalvojums nav patiess, jo jau 2010.gadā pieteicēja bija iesniegusi Ogres rajona tiesā pieteikumu par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu pret /pers. E/, ņemot vērā, ka pieteicēja kā pārdevēja, /pers. E/ kā pircējs un /pers. I/ kā pārdevējas laulātais 2009.gada 19.oktobrī ir noslēguši dzīvokļa /adrese E/, pirkuma līgumu (pirkuma maksa 118 000 *euro*) un parādnieks nav veicis nevienu no pirkuma līgumā noteiktajiem maksājumiem. Ar Ogres rajona tiesas 2010.gada 8.oktobra lēmumu lietā Nr.3-12/1770-6 nolemts /pers. E/ saistību pret /pers. C/ nodot bezstrīdus piespiedu izpildei.

Ievērojot apgabaltiesas konstatētos faktus, pieteicēja apgabaltiesu informēja, ka esot ticis noslēgts ne tikai 2009.gada 19.oktobra pirkuma līgums *(lietas 4.sējuma 21.-24.lapa)*, bet arī šī līguma 2012.gada 8.marta atcēlējlīgums *(lietas 4.sējuma 16.lapa)*. Atcēlējlīguma noslēgšanas pamatā ir bijis apstāklis, ka /pers. E/ nav veicis nevienu maksājumu, lai saskaņā ar 2009.gada 10.oktobra līgumu norēķinātos par pirkumu (līguma 1.2.punkts).

[16] Ievērojot minēto līgumu noteikumus, būtu jāsecina, ka /pers. E/ atbilstoši 2008.gada 2.decembra un 2012.gada 27.marta līgumiem saglabāja tiesības līdz 2014.gada 31.decembrim prasīt līguma noslēgšanu, taču gadījumā ja īpašuma tiesību iegūšanai būtu no viņa neatkarīgi šķēršļi (zemesgrāmatā reģistrētas atzīmes, kas ir šķērslis pircēja tiesību nostiprināšanai), tad pārdevējai būtu nekavējoties jāatmaksā par pārdoto īpašumu saņemto naudu un nokavējuma naudu (līguma 2.punkts).

Taču atbilstoši zemesgrāmatas datiem pieteicēja dzīvokli ir atsavinājusi citai personai (*/pers. V/*) jau 2014.gada 17.martā, kuras īpašuma tiesības reģistrētas zemesgrāmatā 2014.gada 20.martā.

[17] Izvērtējot lietā konstatētos apstākļus to kopumā, apgabaltiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka /pers. E/ bija nodoms iegādāties īpašumu /adrese/. Minēto faktu viņš nekad nav noliedzis, ir arī ticis noslēgts pirkuma lūgums, kura izpildi pieteicēja ir centusies panākt tiesas ceļā, kā arī minētajā dzīvoklī savu dzīvesvietu kopš 2010.gada aprīļa bija deklarējusi /pers. E/ meita /pers. R/, kura arī segusi īpašuma apsaimniekošanas izmaksas *(lietas 3.sējuma 92.-99.lapa)*.

Taču, izvērtējot visus lietas apstākļus to kopumā, apgabaltiesa nekonstatē apstiprinājumu 2008.gada 2.decembra priekšlīgumā, pieteicējas paskaidrojumos un /pers. E/ liecībās ietvertajam apgalvojumam, ka saistībā ar minētā īpašuma iegādi /pers. E/ pieteicējai jau pirms līguma noslēgšanas ir samaksājis 100 000 *euro*.

[18] Pieteicēja īpašumu /adrese/ iegādājusies 2007.gadā par Ls 73 171,31 (aptuveni 104 000 *euro*) , 2009.gada 19.oktobra pirkuma līgumā dzīvokļa pārdošanas vērtība norādīta 118 000 *euro*, bet 2014.gadā pieteicēja dzīvokli pārdevusi par 143 000 *euro*. Tātad sākotnēji priekšlīgumā norādītā vēl maksājamā summa 110 000 *euro* vairāk atbilst dzīvokļa faktiskajai vērtībai, par kādu to bija iespējams atsavināt 2008.gadā ekonomiskās krīzes apstākļos.

[19] Audita laikā iegūtā informācija liecina, ka starp pieteicēju un /pers. E/ jau ilgstoši notikusi sadarbība, citastarp, /pers. E/ ir nodarbojies ar nekustamo īpašumu tirdzniecību (Zemesgrāmatas ziņas apliecina, ka viņam ir piederējuši 36 nekustamie īpašumi, lielākā daļā no kuriem radušies nekustamā īpašuma /adrese H/, sadales rezultātā, kurus viņš ir atsavinājis), un nekustamos īpašumus viņš ir pārdevis arī pieteicējai (lietā ir atsavināšanas līgumi par periodu no 2006.-2011.gadam). Bez tam nekustamos īpašumus pieteicējai ir atsavinājuši arī /pers. E/ meita /pers. R/ un dēls /pers. F/. Tātad izskatāmajā lietā pārbaudāmajam darījumam nav bijis vienreizējs gadījuma raksturs, un personas jau iepriekš bijušas savstarpēji pazīstamas. Uz to norāda arī /pers. I/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtais paskaidrojums, ka /pers. E/ bijis viņa tēva darījumu partneris.

[20] Vērtējot, vai naudas summu 100 000 *euro* apmērā, kas it kā samaksāta par dzīvokļa /adrese E/ iegādi, /pers. E/ varēja iegūt citu īpašumu atsavināšanas rezultātā, apgabaltiesa konstatē šādus apstākļus.

Par īpašumu /adrese//pers. Z/ noslēdza priekšlīgumu 2008.gada 11.novembrī, apņemoties līdz 2009.gada 11.maijam pārdot to /pers. I/ un /pers. N/. No līguma izriet, ka /pers. E/ jau pirms priekšlīguma noslēgšanas visu pirkuma summu (Ls 30 000) ir saņēmis kā rokasnaudu (3.1.punkts), ko līguma atcelšanas gadījumā apņēmies atmaksāt pircējiem (2.2.punkts), papildus ietverot noteikumu par īpašuma ieķīlāšanu, lai izpildītu saistību atdot rokas naudu divkārša apmērā izpildi (4.1.punkts). 2009.gada 20.maijā noslēgts pirkuma līgums. Atbilstoši zemesgrāmatas ierakstam 2011.gadā īpašums atsavināts /pers. A0/, bet 2012.gadā par īpašnieku kļuvusi SIA „NECENICE COMPANY" (īpašuma vērtība zemesgrāmatā norādīta Ls 3500).

Par īpašumu /adrese/, /pers. E/ noslēdza priekšlīgumu 2008.gada 14.novembrī, apņemoties līdz 2009.gada 14.maijam pārdot to /pers. I/ un /pers. N/. No līguma satura izriet, ka /pers. E/ jau pirms priekšlīguma noslēgšanas visu pirkuma summu (Ls 70 053,40) ir saņēmis kā rokasnaudu (3.1.punkts), ko līguma atcelšanas gadījumā apņēmies atmaksāt pircējiem (2.2.punkts), papildus ietverot noteikumu par īpašuma ieķīlāšanu, lai izpildītu saistību atdot rokas naudu divkāršā apmērā (4.1.punkts). 2009.gada 20.maijā noslēgts pirkuma līgums. Atbilstoši zemesgrāmatas ierakstam 2010.gadā /pers. I/ īpašuma

½ daļu ieguvusi /pers. C/, bet 2012.gadā īpašums atsavināts /pers. A0/, bet pēc tam par vienīgo īpašnieku kļuvusi SIA „NECENICE COMPANY" (īpašuma vērtība zemesgrāmatā norādīta Ls 6230).

Par īpašumu /adrese//pers. Z/ noslēdza priekšlīgumu 2008.gada 2.decembrī, apņemoties līdz 2009.gada 2.jūnijam pārdot to /pers. I/. No līguma satura izriet, ka /pers. E/ jau pirms priekšlīguma noslēgšanas visu pirkuma summu (Ls 9225) ir saņēmis kā rokasnaudu (3.1.punkts), ko līguma atcelšanas gadījumā apņēmies atmaksāt pircējiem (2.2.punkts), papildus ietverot noteikumu par īpašuma ieķīlāšanu, lai izpildītu saistību atdot rokas naudu divkāršā apmērā (4.1.punkts). Zemesgrāmatā nav atzīmes par pirkuma līguma noslēgšanu un īpašuma pāreju /pers. I/. Atbilstoši zemesgrāmatas ierakstam /pers. E/ 2011.gadā īpašumu atsavinājis /pers. A0/, bet 2012.gadā par īpašnieku kļuvusi SIA „NECENICE COMPANY" (īpašuma vērtība zemesgrāmatā norādīta Ls 2000).

Atbilstoši *Lursoft* ziņām SIA „NECENICE COMPANY" dalībnieki ir, citastarp, /pers. C/ un /pers. N/. /pers. AA/ ir pieteicējas laulātais (laulāto mantas šķirtība Uzņēmumu reģistrā reģistrēta tikai 2010.gada 23.aprīlī).

Tātad minēto īpašumu turpmākā atsavināšanas vērtība ne tuvu nav tāda, kādu norāda /pers. E/ un viņa darījumu partneri.

[21] 2008.gada 2.decembra priekšlīgumā īpaši uzsvērts, ka naudu, kuru /pers. E/ samaksā pie šī līguma parakstīšanas, viņš ir ieguvis no savu īpašumu /adrese/ un /adrese/3 pārdošanas /pers. I/ un /pers. N/ (5.punkts).

Pieteicēja tiesas sēdē apgalvoja, ka attiecīgā punkta ietveršana līgumā bijusi pilnībā /pers. E/ iniciatīva, savukārt viņš norādīja, ka to „izdomājuši" kopā ar pieteicēju. /pers. I/, kurš apliecināja, ka attiecīgais darījums slēgts pēc viņa iniciatīvas, norādīja, ka šāda punkta iekļaušana līgumā bijusi kopīgs lēmums, lai būtu skaidra naudas izcelsme.

Apgabaltiesa nekonstatē ticamu izskaidrojumu, kādēļ līgumā bija iekļaujama attiecīga atruna par naudas izcelsmi, kā vienīgi attaisnot pieteicējas uzrādīto skaidras naudas uzkrājumu izcelsmi nodokļu administrācijas iespējamo kontroles pasākumu ietvaros.

[22] /pers. I/ veiktā audita ietvaros dienests konstatēja, ka /pers. E/ pārdeva īpašumus /adrese/un /adrese//pers. M/, kurš rīkojās /pers. E/ vārdā saskaņā ar ģenerālpilnvaru.

Minētās audita lietas ietvaros 2011.gada 30.martā /pers. E/ dienestam klātienē sniedza paskaidrojumu *(lietas 3.sējuma 218.-220.lapa),* ka ir izsniedzis /pers. I/ pilnvaru tikai 2008.gada 14.novembra priekšlīguma noslēgšanai attiecībā uz īpašumu /adrese/ un pilnvaru 2009.gada 13.maija priekšlīguma noslēgšanai attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese/ Faktiski īpašums /adrese/ bija kā daļa no pirmās iemaksas par nekustamo īpašumu /adrese E/, ko vēlējās nopirkt savai meitai /pers. R/. Reālu naudu par šo īpašumu nav saņēmis ne no /pers. I/, ne no /pers. N/. Arī īpašums /adrese/ bija kā iemaksa-barters par nekustamo īpašumu (kā izriet no turpmāk sniegtajiem paskaidrojumiem – par dzīvokli /adrese I/). Par pirkuma līgumu noslēgšanu un īpašumam uzliktajiem liegumiem /pers. E/ nekas nebija zināms. Šajā situācijā viņš ir palicis bez minētajiem īpašumiem, naudu nav saņēmis, kā arī nav ieguvis dzīvokļus /adrese/ un /adrese/. /pers. I/ ar viltu izkrāpis pieteicēja īpašumus, jo visus dokumentus pats noformējis sev par labu. Dokumenti, ka šie darījumi bija atrunāti kā barters (maiņa), netika noformēti. /pers. I/ izkrāpis īpašumus ne tikai no /pers. E/, bet arī no viņa laulātās /pers. AB/. Iepriekš auditam iesniegto paskaidrojumu rakstījis /pers. I/ klātbūtnē – to, ko viņš diktējis.

[23] Savukārt 2011.gada 10.augustā /pers. E/ dienestam nosūtījis paskaidrojumu *(lietas 1.sējuma 49.lapa),* ka saskaņā ar 2008.gada 2.decembra priekšlīguma noteikumiem tā noslēgšanas brīdī samaksājis Ls 70 000, bet 2009.gadā samaksājis (ar dēla /pers. F/ starpniecību) vēl Ls 13 766,73.

Arī pirmās instances tiesas sēdē /pers. E/ liecināja *(lietas 3.sējuma 185.-190.lapa),* ka īpašumu /adrese/ un 3 atsavināšanas rezultātā iegūto naudu nodevis pieteicējai skaidrā naudā, notāra biroja priekšnamā. Attiecībā uz apstākļiem, kādos sniegts paskaidrojums dienestā, norādīja, ka bija ieradies policijā Ogrē saistībā ar mājā izdauzītu logu, bijis reibuma stāvoklī; viņu informējuši, ka pie viņa ieradīsies aprunāties kāda sieviete – izrādījās, ka viņa ir no dienesta, un viņa teica, ka bija darījums un vajag rakstīt tā, kā liecinieks arī uzrakstīja; liecinieks iebiedēts, ka viņam tiks veikts uzrēķins.

[24] Apgabaltiesa nekonstatē apstākļus, kas norādītu, ka 2011.gada 30.marta paskaidrojumi dienestam sniegti draudu ietekmē. Uz paskaidrojuma ir citas amatpersonas – /pers. AC/ apstiprinājums, ka paskaidrojumu sniegšanas laikā viņš atradies kabinetā un apliecina, ka paskaidrojumu sniedzējam draudi netika izteikti un viņš netika nekādi citādi ietekmēts. Apgabaltiesa arī nekonstatē, ka /pers. E/ būtu vērsies iestādē ar sūdzībām par amatpersonu prettiesisku rīcību. Paskaidrojumi sniegti /pers. I/ audita ietvaros, tāpēc arī nav ticams, ka dienesta amatpersona draudējusi ar nelabvēlīgām sekām /pers. E/. Paskaidrojumi satur ziņas, kas varēja būt zināmas tikai pašam /pers. E/, tādēļ viņa apgalvojums, ka dienesta amatpersona norādījusi, kāda satura paskaidrojumi sniedzami, neiztur kritiku.

Apgabaltiesas ieskatā, ņemot vērā attiecīgo līgumu saturu (citastarp, maskēto pārdevēja pienākumu atmaksāt rokas naudu divkāršā apmērā; šajos un arī citos (attiecībā uz/adrese/ un /adrese/) līgumos ietverto pilnvarojumu, ar kuru /pers. E/ pilnvaro /pers. I/ un/vai /pers. N/ kārtot visas lietas, kas saistītas ar nekustamā īpašuma pārdošanu, ar tiesībām pašiem būt ieguvējiem, uz kura pamata minētās personas it kā /pers. E/ vārdā šos īpašumus atsavinājušas) un turpmākās darbības ar šiem īpašumiem, 2011.gada 30.marta paskaidrojums ir ticams.

Savukārt vēlāk /pers. E/ sniegtie paskaidrojumi nepelna ticamību. To ticamību mazina apstāklis, ka atsevišķi apgalvojumi ir klajā pretrunā ar citiem pierādījumiem lietā. Piemēram, 2011.gada 10.augusta paskaidrojumā dienestam /pers. E/ apgalvoja, citastarp, ka par īpašuma iegādi vēl nav noslēgts pirkuma līgums, jo nav veicis pilnīgu norēķinu ar pieteicēju.

Taču apgabaltiesa konstatēja, ka pirkuma līgums attiecīgo paskaidrojumu sniegšanas brīdī bija noslēgts un nebija arī atcelts. /pers. E/ tiesas sēdē apgalvoja, ka pēc 2008.gada priekšlīguma noslēgšanas nekādu savstarpēju strīdu nav bijis, bet uzreiz panākta mutiska vienošanās nomaksas termiņu pagarināt par pieciem gadiem (proti, līdz 2013.gadam), kas vēlāk nostiprināta rakstveidā. Savukārt tiesas iegūtie pierādījumi norāda uz to, ka bija noslēgti vēl citi līgumi, par kuriem ne dienests, ne tiesa netika informēti, kā arī notika civilā tiesvedība par naudas piedziņu.

[25] Ievērojot minētos apstākļus to kopumā, apgabaltiesa atzīst par pamatotu dienesta secinājumu, ka pieteicēja nav saņēmusi no /pers. E/ ienākumus 100 000 *euro* apmērā, kas veidotu tās skaidras naudas uzkrājumus.

[25] Dienests atzinis, ka 2009.gadā pieteicēja saņēmusi ar nodokli apliekamu ienākumu Ls 13 798,45. Dienests konstatējis, ka minētos maksājumus pieteicējai veikusi SIA „IBIZA" par apaļkoka iegādi saskaņā ar 2009.gada 8.janvāra līgumu. Savukārt pieteicēja norāda, ka minētais ir ienākums no /pers. F/ – kā maksājums tēva /pers. E/ vietā par dzīvokļa /adrese E/ iegādi (ar nodokli neapliekams ienākums no sava īpašuma atsavināšanas).

Ņemot vērā apgabaltiesas papildus noskaidrotos apstākļus, konstatējams, ka pieteicējas un /pers. E/ 2008.gada 2.decembra priekšlīgumā par dzīvokli /adrese E/ maksājamā summa noteikta 110 000 *euro*, savukārt 2009.gada 19.oktobra pirkuma līgumā dzīvokļa cena noteikta 118 000 *euro* (Ls 82 930,87) un 2010.gadā pieteicēja iesniegusi prasību tiesā par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu pret /pers. E/, norādot, ka parādnieks nav veicis nevienu no pirkuma līgumā noteiktajiem maksājumiem, un attiecīgā prasība atzīta par pamatotu.

Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka kāda persona /pers. E/ vārdā 2009.gada janvārī-martā veikusi maksājumus (kā norādīts 2009.gada 1. un 6.marta līgumos – „rokasnaudu jau samaksātajai rokasnaudai 100 000 euro") par dzīvokli Ls 13 798,45 apmērā.

Nav arī konstatējams, ka pieteicēja būtu atgriezusi /pers. E/ par dzīvokli /adrese E/ iemaksātos līdzekļus, ņemot vērā, ka vēl līguma darbības laikā pieteicēja dzīvokli ir atsavinājusi citai personai.

Līdz ar to apgabaltiesa atzīst par pareizu dienesta secinājumu, ka pieteicējas 2009.gadā gūtie ienākumi Ls 13 766,73 apmērā ir tādi, kas ir apliekami ar nodokli.

[26] Dienests atzinis, ka 2010.gadā pieteicēja saņēmusi ienākumu Ls 8000, ko viņas kontā ieskaitījusi SIA „IBIZA". Savukārt pieteicēja attiecīgu darījumu vispār neuzrādīja, bet dienestam paskaidroja, ka ir atmaksājusi norādīto summu /pers. J/.

Proti, atbilstoši 2010.gada 1.oktobra līgumam SIA „IBIZA" iegādājās daļu īpašuma /Nosaukums B/ no /pers. G/, apņemoties pirkuma summu Ls 8000 apmērā ieskaitīt /pers. C/ bankas kontā līdz 2010.gada 6.oktobrim. 2010.gada 5.oktobrī SIA „IBIZA" ieskaitīja" naudas summu Ls 8000 apmērā pieteicējas kontā, norādot maksājuma mērķi – par nekustamo īpašumu /Nosaukums B/.

Skaidrojot, kādēļ minētā naudas summa pienācās pieteicējai, /pers. G/ dienestam paskaidrojusi, ka ir veikusi samaksu dēla /pers. J/ vietā par nekustamā īpašuma /adrese A/ iegādi no /pers. C/. Proti, ar 2010.gada 1.oktobra līgumu /pers. C/ noslēguši priekšlīgumu, ar kuru apņēmās pārdot /pers. J/ nekustamo īpašumu /adrese A/, ja viņš 2010.gada 1.oktobra līgumā (starp SIA „IBIZA" un /pers. G/) norādīto summu Ls 8000 ieskaitīs SIA „IBIZA" kontā.

Atbilstoši minētajai shēmai, lai /pers. J/ iegādātos īpašumu /adrese/, viņa māte /pers. G/ pārdeva īpašumu /Nosaukums B/ uzņēmumam „IBIZA", attiecīgi SIA „IBIZA" naudu pārskaitīja nevis /pers. G/, bet pieteicējai.

Gan pieteicēja, gan sākotnēji arī /pers. J/ ir paskaidrojis, ka Ls 8000 pieteicēja /pers. J/ atmaksāja, par ko arī sastādīts 2011.gada 6.februāra apliecinājums un 2012.gada 20.februāra notariālais akts. Taču tiesā /pers. J/ un /pers. G/ apliecināja, ka attiecīgo nauda summu nesaņēma, savukārt apliecinājumu parakstīja piespiedu kārtā pēc /pers. I/ pieprasījuma.

No liecinieku /pers. J/ un /pers. G/ liecībām izriet, ka darījums bija iecerēts kā īpašumu maiņa, taču /pers. I/ apgalvojis, ka tik vienkārši īpašumus nevar apmainīt, un norādīja, kāda satura līgumi slēdzami – tas bijis izdevīgi SIA „IBIZA", lai izvairītos no nodokļu maksājumiem. Tā bijusi tikai fikcija, jo naudu Ls 8000 apmērā viņi faktiski nemaksāja, kā arī nesaņēma to atpakaļ, taču rezultātā palika bez īpašuma /Nosaukums B/ un arī naudu atpakaļ nesaņēma.

Kā izriet no zemesgrāmatas datiem, minētais īpašuma /adrese/ atsavināšanas darījums nav noticis (īpašums ir atsavināts citām personām). Savukārt par īpašuma /Nosaukums B/ īpašnieku ir kļuvusi SIA „IBIZA".

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti, izvērtējot lietas apstākļus to kopumā, ir atzinusi, ka lietā nav ticamu pierādījumu pieteicējas apgalvojumam, ka Ls 8000 ir atgriezti citai personai un tāpēc neveido pieteicējas ienākumus. Apgabaltiesa nekonstatē pamatu apšaubīt liecinieku liecības.

/pers. J/ paskaidroja, ka /pers. I/ viņu piespiedis uzrakstīt paskaidrojumu dienestam, draudot ar tiesu darbiem, jo bijis cits aizdevuma līgums.

No Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2011.gada 28.februāra lēmuma lietā Nr. Nr.3-12/0204-11/9 (TIS datu bāze) izriet, ka 2010. gada 1. oktobrī starp /pers. I/ kā aizdevēju, no vienas puses, un /pers. J/ kā aizņēmēju, no otras puses, noslēgts aizdevuma līgums, kura galvotāja ir /pers. G/, un tiesā vērstā prasība par bezstrīdus piedziņu ir tikusi noraidīta. Tātad liecinieka paskaidrojumi ir ticami.

Apgabaltiesa atzīst, ka nav gūti pierādījumi apstāklim, ka pieteicēja situācijā, kad nekustamā īpašuma /adrese A/ darījums nav noticis, ir atgriezusi iegūtos Ls 8 000, tādējādi ir secināms, ka minētā naudas summa ir pieteicējas 2010.gadā gūtais ienākums, kas apliekams ar IIN.

[27] Ievērojot minēto, pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 27.jūlija lēmuma Nr.22.4.7/59550 atcelšanu ir noraidāms.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt /pers. C/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 27.jūlija lēmuma Nr.22.4.7/59550 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente A.Šteinberga

Tiesneši M.Osmane

V.Poķis